

PREMSA

Les oïdes convencionals i les ments previsibles s'haurien d'acostar a aquest treball i, com a mínim, provar de des-
pertar els sentits a d'altres experiències sonores Saura i
Subirana són com uns entremaliats follets amb la seva
joguina preferida: la música.

Pere Pons
AVUI 12/07/06

La relació entre una veu i un sampler que improvisen, que
semiimprovisen o que componen junts, dóna de sí moltís-
sim. Araki ho demostra. Breu introducció: Saura i Subirana
tenen un llarg historial d'encerts musicals en una ciutat poc
donada a valorar aquesta mena d'encerts: Koniec,
Stupendams, etc. L'encert és ara aquesta producció on a
més de les extraordinàries capacitats de tots dos, l'enre-
gistrament en directe de Ferran Conangla a Metrònom, el
disseny de l'històric tàndem Saura-Torrente i el fet que hagi
estat editat per G3G Records, fan d'aquest disc una peça
important del nostre mapa creatiu. I explica moltes coses.
Explica cançons a mig cantar que resonen en la ment,
silencis, plànols de consciència, petits animals inidentifi-
cats, gent que "va" a fer alguna cosa o en alguna direcció
que no sabem, fragments d'històries o més aviat, del
record esvair d'històries que potser ens han passat. Els
registres de Subirana són molt amples i la seva capacitat
de dramatitzar o d'escenificar es veus és totalment convin-
cent, ens fa creure que viatgem a països, regions i plane-
tes remots i ens retorna a molt aprop, al propi i incansable
laberint dels pensaments, valent-se de molts llenguatges
musicals. El sampler és una eina creada per a fer impossi-
ble dubtar dels contextos on es produeix l'acció, i Saura
domina a la perfecció els paisatges, els interlocutors... diri-
geix el casting, les localitzacions i l'atrezzo de cada esce-
na. No en totes les peces es pot parlar pròpiament de lle-
tres, però hi apareixen haikús de Basho, scat, jocs fonè-
tics... Inquieten i parrupen a l'hora, aquests dos mestres.

Jordi Oliveras
NATIVA 35 Novembre 2006

Araki és un disc poc habitual que reuneix un grapat de can-
çons que no encaixen en classificacions de cap mena.
Resulta del tot impossible apropar-se amb criteris prede-
terminats a aquesta obra, que en un primer moment és tant
desconcertant com intrigant, però que enganxa a mesura
que s'hi avança. Es fa obligaròria una segona audició, i
aquesta ja podria ser addictiva. El plantejament d'aquest
treball d'Anna Subirana i Joan Saura és senzill: petits poe-
mes a la manera d'haikus, a vegades amb textos apa-
rentment sense sentit, acompanyats per músiques que
s'escapen de tota norma. I que poden incloure samplers
tant de Stockhausen com de Miles Davis o Agustí
Fernández. Un treball que resulta impactant.

Miquel Jurado. EL PAIS 7/09/06

Sampledelia y voz. Anna Subirana a la voz y Joan Saura
disparando muestras sonoras sampleadas ofrecieron en la
sala Metrònom de Barcelona una performance de musica
contemporànea y tambien lied postmoderno, que consiste
en una serie de recitados en un esperanto imaginario que
va acompañado de sonidos sacados de obras (irreconoci-
bles) de John Zorn, Miles Davis, Karlhein, Stockhausen y
Agustí Fernández entro otros). El registro de Subirana
abarca desde el arrebató propio de una Diamanda Gallas
en "Janis" hasta el desasosiego de una película de sus-
pense en "La Nena" o de una espeluznante pesadilla en
"Gutural"; tambien se acerca al post-folklore en "Dictima
parto", al swing "sui generis" en "Jazz si" o a la esencia de
los Haikús en "La Sopa".

Ramón Surió. La Vanguardia, 09.08.06

Són ben pocs els segells que editarien un disc com aquest,
basat en el timbre i el gest sonor. Havia de ser G3G
Records, el mateix que va reeditar i distribuir a Catalunya
una proposta tan original i autèntica com la de Pascal
Comelade i la Bel Canto Orquestra a finals dels anys vui-
tanta. També és significatiu que aquest disc s'hagi enre-
gistrat a la sala Metrònom de Barcelona, un dels pocs
espais per a exposicions on és possible conèixer l'art con-
ceptual català dels últims cinquanta anys (seu de la col-
lecció i la Fundació Rafael Tous d'Art Contemporani). Des del
2003, Subirana (veu) i Saura (sampler) han volgut defugir
els paràmetres de melodia, harmonia i ritme, com a bons
representants de l'escena de la improvisació. Música per
sentir com a realitat emotiva i suggeridora.

H.M.A. ENDERROCK 129 Julio 2006